דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000242804 מזהה סטודנט: 00000209554

שם קורס: מבוא למשפט עברי

מספר שאלה	הערה	ציון מירבי	ציון שאלה סופי
1		15.00	15.00
2	חסרה התייחסות למעמד המרשם על פי ההלכה	15.00	12.00
3		15.00	15.00
4		15.00	15.00
5		17.00	15.00
6.1		5.00	5.00
6.2	חסרה התייחסות לעמדה שחכמים לא טועים/הטעות היא בעיני המתבונן	5.00	2.00
6.3		5.00	5.00
7.1		5.00	5.00
7.2		5.00	5.00

ציון בחינה מקורי : 94.00

ציון בחינה מחושב : 94

תוספת ציון לבחינה : 3

ציון בחינה סופי : 97.00

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

בס"ד

מינהל הסטודנטים

מדור הבחינות

אוניברסיטת בר-אילן
Bar-Ilan University

מספר סידורי 2082172

מס' מח': 50
שנת: תש"ף סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1.1
קורס: 99111-01 מבוא למשפט עברי

0010002428040000020955 4

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: _____

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

1. עליך להיבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תיפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף**. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. נבחן שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה **מיידית** של הקורס.

בהצלחה!

שנה"ל תשפ"ב סמסטר ב מועד א

מס' קורס 99111-01

מחלקה משפט-מ תאריך 20.07.20

המרצה דר' יעקב חלה

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

הוראות לנבחן בנושא סריקה:
אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לבן השולים יתתבו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

טיוטה

1. דמיון, לנקים מישהו הדן, הוא תמים ומוכן חסדו.
2. הוראה בלבד? דיון בדבר מבנים - יש לו אינטרס בקשרים, הוא מאמין הקשרים בדרך זו, נשמרה הדת, ואנשי הישוב ומוכר,
3. - מתוך, ~~[illegible]~~ דשא חיובי, אולי מול בלי אולם חיים
- מסמנים עדיפות, נשים, אבל דרך נמל, מסלול, הוא דמות ודמות ולא המושם.
- מתוך כמה עדות נגדי - מסמנת חיידה, יחושה חיידה, מאשים עליה - הליכה)
מבוגר הבלמוך,
מעדה חיים הוכחות
4. נשוה לי הבנים - הם לא יכולים לשנות בגלל עמדה ומבוך הוא לא עמדה, אלא
רק שאול ממסרה אותה לשנות.
5. דעות בקהל - הסעד בדרך הסעד לדמיון תל חיים לא
מעלה
6. (א) מסמנים נשמים, המאוחדת עם מדינה.
(ב)
(ג)

טיוטה -
לא לדפוק.
תודה.

הערות המרצה

הערות המרצה

(1)

שאלה מס' 1: אור מודיע את יוסי לתדהמתו שיקום דין הפגיעה בו ושל יוסי. שמעון מבקש מאבי דין מעוניין אי איסורים, נראה כי מבקש דין מעוניין מבחר ומבקש לפסוק כמה זמן יש לעקל. אולם יחסן ומבקש דין איסורים מבחר ו כמו שאמר הרשב"ם יוסף, לעם הנשים על אור לחומרא שהנשל כדין לעשר אלו ואז אם אין דין איסורים ושכל. עניין שמבקש דין מעוניין - יוסי יכלן שמבקש "דומא" ולכן יש להם אין הדרה מקום לם ולחיב אותם בדיר שמים - דיר לא יכל לחיב אותם ולכן את אור (רש"י), אין בדיר יכל לחסיד אותם בדיר שמים (הגר, יש של שמה), כל שיכלה את אור. לפי המאיר יוסי בדיר לשמוע את יוסי ועדיין עד שישלח את אור על הנתון. יחסן ושקרה שמחיב את יוסי היא כסוף של עניין אשר הדין, זה כלים לתרשל בשאלה הארה (ד) מבקש דין מבחר ולא נתן דין בדיר שהמבקש היא אין מבקרה מקבלת של יוסי) לפי הרשב"ם, הרשב"ם ולפי הרמב"ם יש מקום לחיב לפרע מישור הדין כשהכל הדין כל לפסק שמבקש ולפי מבחר מבקש, לא הרמב"ם, ודי לפי, דיר לא כל לעשות לפרע מישור הדין.

15

הרמב"ם מישור בלבד בשבילם בדרים לפרע נתן לפסק שאם חוקי, ומחמת כך יכולים שאין מבקרה. דיר יכל לחיב פרעה חייב לא תבע נמה בחיבה ויוסי לא נקלה את אור - לפי הרשב"ם אחים לא מעלה סעדה נגד, אין יש בשה לבנאלה ויוסי. שכן בדיר הרשב"ם לקבלו נשאים מבקרים (המגיד, בבא בתרא, הרמב"ם, מבקרים ומשפטים מבקרים) אין נגד חשבון - מבקרל שאחים ב הרמב"ם ומבקרים נקלה יוסי את אור - נבחר המבקר הדבר המשפט יכל לעמוד לפי לפי שאם המבקרה לפי שאם שאם הבנים של הדבר.

שאלה מס' 2: אדם שמוות הכל ולא מעבל אדם בתורה מבלבל יכל לדרש לבדר ולקרוא את מנשה של הלוה, מבקרה ומקרא מעבה לבדר ב-בב ב' עבדו אדם לוה ושבר מ מוכר הקרקע מאחר ולם. מפליגא כל מנשה שבדר בדברים מתכם בב' ים כל בעשר לוה לחשב את הוכל, ומשבר כולם המשבר נפשים, ישבר אולמכבר שבב הנשמה, ומעבר הבעל. לאקרה בב' שנה לדיר מאחר ומאחרים מתכן לעמן שמוא לבדו של שדה שמעון מאדם המבדר, ולכן הכל דבר מבדר מבקרים, ויש ל בשר קבמה בל הנשמה ומשמה קונה בדים. כלבה בעל מובלים ומשר בישר ומבקר, ונמשך שמתנגד כלם כל נשם (חמי מרדכי בבא בתרא) ולא כן כלם נשבשים אז אחים, ולכן שלה שמעון יש עליהם ולא כדין לחשבר את הקרקע לשמה, מאחר ומשרנה אותם בדין בלשון המבקר ולא הה הנשים שהקרקע מושבבבב, מה שמבקרה שאלה מבקר מבקר הקרקע? לאבדה והקרקע ומשבר בלבד - אין מבקר אבל מובר ולא הקרקע לא מבקר ולכן בדבר אם בדין מבקר את הנשמה לשמה, לאבדה והקרקע ומשבר בבבבב, ולא בבבא מבקרא

הערות המרצה

הערות המרצה

(2)

נמצא שהרגה נפש בלא אין עליהם דינים. ואם בא [illegible] לפי. נשמר הדין – נמצא נמלט והרג היא אשה
את הנפל הרי על שמה לחייבו לה את הכפרה והיא נפטר שלא יעלו אותו לדאבה, ולפי הרמב"ם מאחר
והבעיה הוא עדיין הישר ונכתב, מאחר ונקרוע נעקרה לדך ד' רק ותמר נשאלה ד' אינשים מאחר בקרע הבלבלה-
בכל הישנה אלה), שמדין ובקרע הנפל אינה [illegible] הוא הדין כל מאמר אמרה סוד לנפש, והשמורה לא הוא
מתאר לו. גם לא עמדו שמה הדברים. נראה כלפי הדין כל נמצא ובל את הקרע ולא נפש ודלך לו ביד בנהה,
אין שמה כל עניין לשנים משום הדין בדבר הדברים שלהם על המדה ו.ו.ב, או בדבר כפרה חובה שלו דבר, שלא יעל

חסרה התייחסות למעמד המרשם על פי ההלכה

13
(2)

שאלה מה? דבר המהרל הוא בהקשר של מחלוקת, ולכן ועוד על הקשלה הוא המחלוקת. (ו) מופיעה חובה אז שאלה
ובדבר יש שם הדעת הישנה ה"דבר אלוקים חיים"? מעמדה המהרל נמצא שמה אם מחלוקת כמשפחה חדשה והיא
המקור לכל הוא הקבלה, אך משמרת את הכרה נפש ומסה לפי אדם – הקרע מוכל והדון שמוכה חיבור לפי ושניים הלה
(בגמרא / בדבר המשפט).
לדעה לא יש הכרה ונפלה – המשמרת עליה נמצא שיש תשב לדון המיתה ופסיון עבר קשה מיתה, זה בגמרא הפסוק
המבט שב. נמצא נמצא דישה לא. אדם דבר שמן בלי הלכה לא מקבל, ויש חשב לגלות. דבר הדיון, וכל הדיון
מקורן בהקבלה. הרא נוגע לדישה לא – הוא מגלה נשאל כבר גם שאלה לה. ודבר לה הבו אלוקים חיים, מבא מעל ומה מסה הכל
הוא מוכן על שאלה נשאל 49 הנשאב חולה ו-49 שאלות, ומה בה הם שיש כדבר חדש מלאכה הנשים יפה.
יש הכנה לקיומה של הדעת מסוים, ומה לא המחלוקת אינה שמתאר לה ובדבר לא שיעשה את הלב הראוי אלוה הבו הדעת
הוא מלמדות כי שהמורה מעל לדבר נבחר ומוטבר תמיד. אלה הקרבה המבא לבדוק הנשמה – המחלוקת הוא מלמדה
הדורות לחשבה אנשים על הנמצא, בדיוקה למה שמור הכלה הנוסף. ישנה דישה הנסיכה מדינה המהרל, לעניה המחלוקת
הוא מבטאות שאלה שהנבחרה נפשלה מהמבדיל לא הבאה. אין לא נמצא לאדם בשבר עקרון מפשלים מה זה – הבדר
הוא מעשים ובפנים בחר ולהם המדינה, ולהמנקם כמו המחלוקת בלבד הבו מבא לה ובדבר שלא יכלו נישה את הדיון נמצא –
המחלוקת הוא המבדר נא מקרה. אם לפי הנשמה בדיבה – המחלוקת הוא מלמדה שאבה שלא ובדבר לא שמעמד את הבשר
הבאה, ולהא חשבה על כך כך שבמה בעלי הסיבה המבקרן כך בלבד והמשיח אם לפי המבא עליה נמצא כי דעת
מדבר 2 שם הוא שלא המוטב נאמר כך לא מנה להבל אמה יש מדיר את המחלוקת. אל לפי מקבל המחלוקת-המחלוקת
יכולה לדיבה אם בכל הבלבלה והמסוב בדרה שהיה ו חיים נוגל לכן שמחמקה הוא מלמדה שלא נמצא ובא אם
הדרישה המשלה הנסבלה לפסיקה כי המנוע ובלי המרה ובלבד כן בדבר בדבר. המבא מוכנים לפסיק מדבר בשבל
כבר לשמור על לעין חשב בה. (המקר, מפי הה.ערך, הדוש הנשנה, הדין, שבר אחה מסה).

הערות המרצה

הערות המרצה

③

שאלה מס' 4: עקביא אומר נכנו ושלש מפסי מצות אין דבק לחיות לפני מותו. עקביא אומר נכנו שאם יכול היה לשנות אותן בעצמו מיהר ושמרו עליהן ממצוות נכנו, ובן דיבבה הכל שאמר בלשון "היה מחויב לתן" ואם יכל היה לשנותם, אין מאחר ובנו שומרו עליהן רק מתוך יחוש לדעת מיעוט - דהיינו היחיד, וכן ניתן לדון לשנות את אותם מצוות, ומקבלת הה בעלה לפי דעת הרב שסובר אחרת מקובבאה הוא הבדיקות. הוא לכן נכון לאחות בהמשכיא טרדיין יפה שאמר כי הרב הנו רוב עם מצות שסובר בדהה מצומצם, ואם רב ודעה אחר של חכמים, אין נכון ושב את המצוה כלפי שמיים עקביא: והכבלה היא כי חכם שמקיים את דברו על מפסי מצוות ואין לפי מפסי מפסיד חכמים שמצוה את דרום על אותה מצוה.

שאלה מס' 5: נכון ומה על שאלה מ' לגבי מפסיד פרנסה - חכמים יכולים לתקן תקנה לפי מצבם ולפי הנסיון דיר הנסיון שניסו ודים את הכולם לתשובות בהמשך הכתוב. ותוב יכול לבוא זה שמבלת תקנת הקהל - לפי הנסיון בבבל מלבדים נכון לבא שמקרה דומה נכון שבני הדר יכולים לתקן תקנה ובנו בדר ובכפר אבל על שאר מקומות והדר הקהל יכול לבוא תקנה מחדש. הרבה יכולה מחדש. הרבה יש לבדוק מי שמחבר את הדברים (השאלה הראשונה שאר בדבר) ולפי שבר בשם מאור הגולה לפי מאור הגלות והמאמר יש את מקבל בדר לתקנה בדר ושאר הדר כל תקנה תקנה בדרכי מחוזה. יש לפי שבר הבדר ובנו בדבר מקום בלבד לא בדר בדר כולו? שבר הרשב"ם - הרמב"ם לפי שמא - הרמב"ם שמקבלה בדר בלבד ויכולים לדון דה. שבר הרשב"ם - הרב יכול לחיב את הדר אל, אם לא היה מקבל ושם הקבלה בדבר. יש שמקבלים נכון לבשר על המקבל - ומדבר בא הדרך מי שמחדש לא בכל המשפחה הקשר לתקנת הדבר - הדר הקבל מקום. לפי בבבל בארץ יש בדק בשם של אדם חכם לתקנת הדבר, בדי לפרוח שקבלה הבאר ולא כמו בדבר. יש שאלה הכם הכישוב בדים בשמדבר בהתחבר בדבר מאחר ודור הימים שאנחנו הבשר נולדה בעולם, ולכן בשאר תהיה בפני הבדר מבמקרה של תקנה של אדוד מקומי. לפי הרשב"ם - אין בדק בשאר אבל חשב בהתחבר בדבר. לפי הרשב"ם בבבל בארץ - בא"ד ויש אדם חשוב יש בדק בשני המקרים. ובשבר לכן יכולה להיות בדבר לאומת אדם חשוב, ולכן אין להקדון בן תקנת בדבר לתקנת של אדוד מקומי, ולכן בשאר לא יהיה בכנן בשאר אדם חשוב בבא"ד ויש בבבל עיר) אל מי ובפר על הדבר בהשפעה בדבר בדבר בתקנה יכולה לתקבל פה בשאלת מבדא שמחבר לתקנה שבבדר בדבר על עצמו ולכן יחשב לתקנה יחבר בדבר בדבר (הבדר, שאר הרבים - "שיבא בני מאור אדון..." דבר). אם ההבדלה הם שקבלה את הדבר יש לבדון בדינים הרבה בבבל בדבר ולכן הם מקומות הבדים והאנשים של לתקן תקנה שחבר את הדבר.

הערות המרצה

(4)

שאלה מס' 6: (א) ההרכב מתאודך עם הלצה שמלה ובאחרו דמיפה ונפלה כי חמים שקר באופן שזו - הרים יש לרשב לה אי שחולב הדבר מטלטלת ההרכב אלו כי הדבר לקרשיב נחמים הם מהבב, ולכן משלו מקשיבים לה אלו מקרים מלא לעסר ונוהים כמי שמובה הקבה.

5 (6.1)

(ב) שלב - כל אחד - חלב הדבר נלבב מהפס - "לא תשור" - דהלב הנה אלו מקרים אבלמן ה' שנבב לחנים. כמ נמ"ה - "שמל אבן ויבלן בקרון ויאמה לך". יש לפ הרמב"ם בקרלמן המשמב מלה המקור הם "לא תשור". לפ הרשב הרמב"ן - הפס "לא בחשר" מתבטן כן להמבב חנים כמשמש הרבר הנא המלב ולבב. בחולב לבב לקבל

2 (6.2)

הרים מ"שמל אבן ומלבן" סלבל מלה הם חשלב הרבים בבסקה ולרים, כמ שבבר שרטט. (רש"י, הרמב"ן, הרשב"ם)

חסרה הת"יחסות לעמדה שחכמים לא טוענים/הטענה היא בעיני המתבטן

(ג) יש שחולקים עליה ואומרים שסימנו חנים מלבל... וחלב הבבר מלבל - הרי - חנים לא יכולים לשנות את הלבן המלבה. המפ מאמרים יכולים לשנות בבבל ולים אי לבבים הנא המלה. חלב הבבר מלבל ולבב ובמה נמלאים - אין מקרשת לים ויש לבבל בשרה הנפסה - הרשב"ם הורב, הנמה הם הקבב הבל בבלה ונמלה ש' דבר ולא הים הבבר מלבלים (בבלי הורב). (*) הבבר נמל חלב הבבר ומבבר חנים (לא) לבן מלבה - חנים שיבבל שנשבר לם הנה ומשבר לנבים ולהלבב לם לבבר הבלב - דבנו מלבר.

5 (6.3)

שאלה מס' 7: (א) הדברים אמורים כלפי שבת המרגל ומלבנה נקים הפרלה בין הלבה. שלבבב המשבל נשמלבלה נלמר בל בשבבל) כל לבבר שלבל בל.

5 (7.1)

(ב) בין הלבה הנבא בבבה של ר' יוסף אלא בבפי הבקרים. לפ יש שני מרב בל מן שבאמן המבבל המשבה, אם המשבל הנה שבבלה מ הלבה הנב נבבל נבבל הלבה והלובבל שלה. נמן לבל הבמן ומנן בל מ בבבים בבלים שבנבה מבבל אלנו שבלבה יכלים לבבבל. מלבים לבל הבבים הנבלים הבבים שבנבלים לבבה, כמ - "לשב הנבן ובבלב" - "הבבן" - לא נמן לבבר בבלה בל המלים נבבלים לבב ולם יש בבן בבלבב כבבל שבבלמ המלב. "בבבים הבן" - הבבלן - הבבלב אמר מנו לבב "נבל בבבר הבלה", מנבל מבבנו לבל "חבבים" בחבב. הלבה בבן שבבלים מלבים לנו הבבר בבבל לבל שי מנינו בל הבבנה בל שלנו בבבל בבבל נבבבים מבבלים מלבים. הבבל בבבל אלו מבבשבב לבבה לבבב בבבלים ומבבלים תבב, בם בשבב נבבל לבבבה שבבבה הבבבב לבבים בבבים, מה שמבבשב בל נבבבב הבבבבה בל בבבב הבבים הבבבים, שבל בבים הבב בבבים לבבבבבה, מבבן שבל הבבן מבבבים המבבים.

5 (7.2)

הערות המרצה

הערות המרצה

הערות המרצה

הערות המרצה

פרינט בע"מ
טל. 03-5604070